

“Si treballem no fem mal a ningú”

Quimi Portet actuarà quatre vegades a les comarques gironines en poc més d'un mes, la primera demà a Cantallops

Anuncia per al 2020 un disc, entre un directe i un recopilatori: ‘Si plou, ho farem al pavelló’

Després d'haver actuat dissabte passat a Madremanya, a la cloenda del festival Emergent, Quimi Portet [<http://www.quimipartet.cat/>] continua la intensa gira gironina de la seva Festa major d'hivern: demà divendres serà al celler Vinyes dels Aspres, de Cantallops, dins del festival Sons del Món [<http://www.sonsdelmon.cat/programacio/22/15/quimi-portet/>]; el dijous 18 de juliol, al festival Tempo sota les Estrelles [<http://www.tempogirona.com/event/quimi-portet/>], de Girona; el 26 de juliol al Glopets d'Estiu [http://www.laselvaturisme.com/wp-content/uploads/2019/06/2019_06_GlopetsEstiu.pdf], de Caldes de Malavella, i el 17 d'agost al Planestiueja't [<http://www.planestiuejat.cat/>], de les Planes d'Hostoles. Quimi Portet té altres bolos aquest estiu arreu del país –inclosa la seva participació a l'espectacle col·lectiu El pop d'una nit d'estiu, amb la GIOrquestra dirigida per Marc Timón, el 25 de juliol al Teatre Grec de Barcelona–, però pel que sembla és a les comarques gironines on continua tenint un públic més fidel, al qual el músic envia salutacions cordials al final de l'entrevista.

La qüestió és que, després de dues dècades llargues de trajectòria en solitari i deu discos publicats –quaranta anys d'escenaris si sumem totes les seves etapes, des de Kul de Mandril– Quimi Portet continua molt actiu, amb el seu trio elèctric habitual, completat pel bateria Àngel Celada i el guitarrista Jordi Busquets. “No ens falten concerts i ja està bé així, perquè si treballem no fem mal a ningú”, diu Portet amb el seu humor escèptic, que el fa presentar-se al seu web com a “músic local” –com abans havia estat “astre intercomarcal”– que defensa sempre que pot que el que fa ell ni és rock, ni pop, ni cap altre estil etiquetable, sinó “música popular contemporània”: “És música popular, per diferenciar-la de la música culta, perquè la fem uns autodidactes i es retroalimenta de tot el que passa al seu entorn. I és contemporània perquè la faig ara. I si l'hagués feta en el paleolític, també seria contemporània dels meus congèneres d'aquell període.” Sembla un bon argument i, com a màxim, seria qüestionable la diferenciació entre música popular i música culta: “Sí, tens raó. Probablement Verdi també componia música popular, perquè segur que la feia per presumir amb els seus amics”. Una teoria interessant, sí.

En tot cas, Portet [<http://open.spotify.com/album/6wnlaX2R35tIXNZZpwcKgR?autoplay=true&v=L>] té molta raó quan assenyala que “en un món en què cada vegada hi ha menys fronteres, tenen cada vegada menys sentit les etiquetes estilístiques”.

Parlem també del concert que oferirà demà divendres al celler Vinyes dels Aspres de Cantallops, a l'Alt Empordà. Li pregunto si havia actuat mai en un celler. “Comencem a estar ja molt amortitzats, i hem tocat en els llocs més diversos, així que probablement sí.” I què en pensa, dels maridatges entre música i vi? “Jo sempre defenso que l'important és participar, perquè posar pegues a les coses és molt fàcil. En qualsevol cas, el vi està relacionat amb el plaer i l'hedonisme, com la música popular contemporània.”

Una curiositat: demà, mentre ell canta a l'Alt Empordà, el seu amic i excompany Manolo García estarà actuant a Sant Feliu de Guíxols, al Baix Empordà, dins del Festival de la Porta Ferrada. “No és la primera vegada que actuem relativament a prop el mateix dia. Fins i tot hem coincidit en la mateixa ciutat, com fa poc a Tarragona [el 31 de maig]. Manolo i jo som afortunats i ens sentim orgullosos de poder haver desenvolupat llargues carreres en

solitari després d'un grup amb tant d'èxit com El Último de la Fila. En aquests casos el més habitual és fracassar o acabar retirat a la teva mansió.”

Preparant el disc nou

Portet anuncia nou disc per al 2020: una espècie de balanç de la seva carrera en solitari, que no serà un recopilatori ni un directe, sinó una mica de tot, “per veure com les cançons han anat evolucionant al llarg de tants concerts”. Seran entre 20 i 25 cançons, la majoria ja conegudes, però tornades a gravar en estudi o en directe. El títol? Si plou, ho farem al pavelló, com una cançó de Viatge a Montserrat. “És un títol que resumeix bastant bé aquest ofici.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 11-07-2019, Pàgina 39

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1634115-si-treballem-no-fem-mal-a-ningu.html>